

ODVJETNIK
VEDRAN PODLIPEC
Zrinjevac 16,
10000 Zagreb
Republika Hrvatska

Tel: +385 1 4828559
Fax: +385 1 4811989
E-mail: odvjetnik.podlipec@inet.hr

Zagreb, 25.11.2025.

TRGOVAČKI SUD SPLIT
21000 SPLIT

Na broj: St-630/18

RAZLUČNI VJEROVNIK - OVRHOVODITELJ:

INES LJUBIČIĆ iz Zagreba, Pantovčak 97, OIB: 85595070515

DUŽNIK:

Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o., OIB: 50095347513, zastupan po stečajnom upravitelju Marija Vujčić Turkulin

PODNEŠAK

razlučnog vjerovnika - ovrhovoditelja

Razlučni vjerovnik-ovrhovoditelj se ovim podneskom očituje na žalbe Josipa Šarka sve na način kako slijedi.

Tražbina razlučnog vjerovnika od 4.146.119,20 eura je utvrđena pravomoćnim sudskim presudama i upisana u zemljišne knjige kao nesporno potraživanje prema dužniku i temelje istog se i vodio ovršni postupak na nekretninama dužnika.

Josip Šarko nije bio stranka tog ovršnog postupka za taj iznos tražbine od 4.146.119,20 eura i nema pravo na namirenje iz tog dijela kupovnine, pa ne može osporavati nešto što je res iudicata i upisano u javne knjige.

Stečajni zakon je lex specialis u odnosu na Ovršni zakon, tako da u prilog gornjoj tvrdnji idu i članci 149 i 248 SZ koji navode da razlučni vjerovnici imaju za svoju tražbinu upisanu u javnoj knjizi pravo na odvojeno i prioritarno namirenje od ostalih vjerovnika.

Stoga, institut presuđene stvari kao temelj pravne sigurnosti stranaka u ostvarivanju prava koja proizlaze iz takvih pravomoćnih sudskih odluka, kao i institut odvojenog i prioritarnog namirenja takve tražbine razlučnog vjerovnika iz čl. 149 i 248 SZ, ima jaču pravnu snagu

(lex specialis) od odredbi OZ iz čl. 117 i 118, na koje se Josip Šarko poziva, jer takva tražbina **ne utječe na njegovo namirenje** obzirom se on ne namiruje iz nje **i kod takve tražbine nema spornih činjenica** jer se temelji na sudskim odlukama, a što je uvjet da bi se primjenio čl. 117 i 118 OZ.

U prilog gornjih navoda idu u činjenice da je Josip Šarko već pokušao osporiti pravomoćne sudske odluke na kojima se temelji tražbina razlučnog vjerovnika, ali je pravomoćno odbijen od strane Općinskog suda u Splitu u prijedlozima za ponavljanje postupaka Pi-86/11, Pi-1015/11 i Pi-1112/11.

DOKAZ: uvid u spise Općinskog suda u Split Pi-86/11, Pi-1015/11 i Pi-1112/11.

Josip Šarko je nakon toga pokušao tužbom dokazati da su ništetne pozajmice i zajmovi na temelju kojih su donesene pravomoćne sudske presude i na osnovu kojih je utvrđena predmetna tražbina razlučnog vjerovnika, ali je pravomoćno odbijen odlukom naslovnog suda P-135/19, te je Vrhovni sud Republike Hrvatske, Zagreb, u rješenju poslovni broj Revd- 4735/2022-2 od 15.veljače 2023., odbacio kao nedopušten prijedlog podnositelja Josipa Šarko za dopuštanjem revizije.

DOKAZ: uvid u spis naslovnog suda P-135/19

Josip Šarko je pokušao i u prethodnom ovršnom postupku podnijeti prijedlog za odgodu ovrhe, ali mu je prijedlog odbačen kao nedopušten odlukom Općinskog građanskog suda Zagreb Ovr-3657/18 od 27.1.2020.

DOKAZ: uvid u spis Općinskog građanskog suda Zagreb Ovr-3657/18

Josip Šarko pokreće i daljnje objesne i neosnovane tužbe s ciljem da ucijenjuje razlučnog vjerovnika koristeći dužine trajanja sudskih postupaka kao argument, ali mu razlučni vjerovnik ne želi pristati na njegove ucijene, te će mu sve objesne tužbe s vremenom biti odbijene.

Josip Šarko je podnio i neosnovanu i ucjenjivačku tužbu pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu P-341/20 radi proglašenja ništetnim ugovore o cesijama koji su prethodili ugovorima o zajmu i pozajmicama pravomoćno utvrđenim kao valjanima u postupku naslovnog suda P-135/19, **u kojima cesijama on nije sudjelovao, odnosno nije niti cedent, niti cesionar, niti cesus, pa nema niti aktivnu legitimaciju za takvu tužbu**, jer takvu legitimaciju imaju samo cesijske ugovorne stranke.

Svi ugovori o cesijama nemaju niti jedan zakonski element da bi bili proglašeni ništetnim, te su sve cesijske stranke ugovora potpisale, konzumirale i nitko nije osporavao iste!

DOKAZ: uvid u spis Općinskog građanskog suda Zagreb P-341/20

Niti jedna objesna tužba Josipa Šarko na niti jednom sudu u RH se ne odnosi na razlučnog vjerovnika niti na dužnika, te Josip Šarko ukoliko tvrdi da je tužio razlučnog vjerovnika ili dužnika, isto mora i dokazati pisanim dokazima, a ne samo navoditi paušalne neistine.

Stav VTS iz rješenja PŽ-1002/25, na kojem Šarko gradi svoju žalbu je nezakonit u pogledu tvrdnji da se Josip Šarko namiruje iz tražbine razlučnog vjerovnika i da to utječe na njegovo namirenje, pa da može osporiti postojanje tražbine razlučnog vjerovnika.

VTS u obrazloženju rješenja PŽ-1002/25 pogrešno temelji svoj stav na praksi VSRH iz odluke Revt-143/14, i iskrivljuje pravne činjenice, obzirom se u toj odluci radilo o dva stečajna vjerovnika od kojih niti jedan nije razlučni i o namirenju tražbine trećeg reda, odnosno osporena tražbina se nije, kao što je ovdje slučaj, temeljila na sudskim presudama, prethodnom ovršnom postupku i upisanim potraživanjem u javne knjige.

Razlučni vjerovnik također potvrđuje svoje tvrdnje i sudskom praksom u vidu odluke VSRH br. Gr1-636/16 od 12.12.2016., u analogno identičnom predmetu, gdje je isti sud izložio pravno shvaćanje da je za postupanje u ovršnim predmetima koje su pokrenuli razlučni vjerovnici prije otvaranja stečajnoga postupka nadležan ovršni odjel Općinskog suda ako je poduzeta ovršna radnja (npr. ako je sud donio rješenje o ovrsi, upisana zabilježba ovrhe u zemljišnim knjigama) te u tom slučaju nema mjesta primjeni odredbe čl. 169. st. 5. do 8. SZ-a u smislu odredbe čl. 441. st. 2. SZ-a, budući da je za provedbu ovrhe nadležan Općinski sud na temelju odredbe članka 441. st. 1. u vezi s člankom 98. st. 5. SZ/96.

U toj odluci sud decidirano navodi da je nadležan ovršni odjel Općinskog suda, odnosno analogno u ovom slučaju ovršni odjel naslovnog suda u kojem drugi vjerovnici nemaju nikakvo procesno pravo osporavati tražbinu razlučnog vjerovnika niti im sud može dati takvo procesno ovlaštenje jer su stranke u tom postupku s procesnim pravima samo ovrhovoditelj – razlučni vjerovnik i ovršenik-dužnik.

Odluka VSRH br. Gr1-636/16 od 12.12.2016., je identična pravnoj situaciji ovog predmeta, a sve obzirom da je u ovom predmetu također:

- stečajni postupak nad dužnikom otvoren rješenjem dana 3.3.17.;
- da je 1. rujna 2015. stupio na snagu Stečajni zakon ("Narodne novine", broj 71/15 - dalje: SZ);
- da je odredbom čl. 169. st. 6. do 8. SZ-a propisano da se postupci ovrhe i osiguranja po prijedlogu razlučnih vjerovnika koji su u tijeku u vrijeme otvaranja stečajnog postupka prekidaju, da će prekinute postupke ovrhe i osiguranja nastaviti sud koji vodi stečajni postupak primjenom pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku, da je sud koji vodi postupak ovrhe ili osiguranja iz čl. 6. tog članka dužan u roku od osam dana od dana otvaranja stečajnog postupka rješenjem utvrditi prekid postupka, oglasiti se nenadležnim i ustupiti predmet sudu koji vodi stečajni postupak;
- da je odredbom čl. 441. st. 1. SZ-a propisano da će se stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu tog Zakona dovršiti prema odredbama Stečajnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja, dok je odredbom čl. 441. st. 2. SZ-a određeno da se, između ostalog odredbe čl. 169. st. 5. do 8. SZ-a iznimno primjenjuju na postupke koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu tog Zakona,
- da je odredbom čl. 98. st. 5. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12 - dalje: SZ/96), između ostalog, bilo propisano da će prekinute postupke ovrhe i osiguranja koje su pokrenuli razlučni vjerovnici prije otvaranja stečajnog postupka, nastaviti i provesti ovršni sud po pravilima ovršnog postupka;
- da je rješenje o ovrsi doneseno 2013. godine;

- da je 22.2.2013. pod brojem Z-9143/13, provedena zabilježba rješenja o ovrsi u zemljišnoj knjizi, dakle, da je provedena ovršna radnja kao i druge ovršne radnje sve do 2023. godine., pa nema mjesta iznimnoj primjeni odredbi čl. 169. st. 5. do 8. SZ-a u ovoj ovršnoj stvari u smislu čl. 441. st. 2. SZ-a, već je za postupanje u ovom predmetu, na temelju odredbe čl. 441. st. 1. SZ-a u vezi čl. 98. st. 5. SZ/96, nadležan Općinski sud, kao sud koji je u vrijeme otvaranja stečaja nad ovršenikom već proveo ovršnu radnju zabilježbe rješenja o ovrsi u zemljišnoj knjizi i druge ovršne radnje kroz 10 g. provođenja ovrhe.

DOKAZ: odluka VSRH Gr1-636/16 od 12.12.2016

Slijedom navedenog, razlučni vjerovnik ponavlja da se je analognom stavu VSRH, predmetni ovršni postupak tražbine razlučnog vjerovnika trebao nastaviti na ovršnom odjelu naslovnog suda ako već nije na ovršnom odjelu OGSZG na kojem je bio 10 g., čime Josip Šarko ne bi imao zakonske pretpostavke za podnošenje ove žalbe vezano za tražbinu razlučnog vjerovnika, te bi mu ista bila odbačena.

Suprotno ustaljenoj praksi VSRH i drugih sudova, praksa naslovnog suda je da se prethodni ovršni postupak pripoji u stečajni postupak na stečajni odjel, ali da se tražbina razlučnog vjerovnika koja je res iudicata i upisana u zemljišne knjige, procesno odvoji od mogućnosti osporavanja drugih vjerovnika, što je i potvrđeno s dva prethodna rješenja o namirenju naslovnog suda, te je stoga još više nejasno zašto je naslovni sud u svojem trećem rješenju o namirenju, promijenio praksu i omogućio da vjerovnik Josip Šarko može osporavati tražbinu razlučnog vjerovnika koji se u postupku nikad nije odrekao prava odvojenog namirenja?

Što se pak tiče sporazuma na koje se Josip Šarko poziva, a između Šarka i sada već umrlih osoba pok. Bitange i pok. Ljubičića isti su lažni i fiktivni, te je naslovni sud u prethodnim rješenjima kao i VTS u svojoj odluci od 29.4.25., već pravomoćno utvrdili da su isti dogovori irelevantni za ovaj postupak, te se mogu odnositi samo na period prije stečaja dužnika. Ako Josip Šarko smatra da su dogovori istiniti, imao je mogućnosti svoju tvrdnju dokazivati u parnicama, a što nije napravio!

Uostalom Josip Šarko će ostvariti prihod iz stečajnom postupka zahvaljujući odluci stečajnog vjerovnika (koji je jedini mogao o tome odlučiti bez utjecaja drugih vjerovnika) da prihvati neposrednu pogodbu kupca i da se ne ide na dražbu, gdje bi bilo upitno da li bi Šarko ostvario ikakvu dobit.

Svi navodi iz žalbe vezano za troškove razlučnog vjerovnika iz ovršnog postupka su neosnovani u odnosu na relevantne odredbe SZ na koje ukazuje naslovni sud kao i VTS.

Slijedom navedenog se predlaže da se žalba Josipa Šarka odbaci / odbije kao neosnovana.

Ines Ljubičić
zastupana po: